

Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018 - 804

Doknr.
23086

Dato
10-10-2018

Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalg har d. 12. september 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 785 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Dea Larsen (DF).

Spørgsmål nr. 785:

”Vil ministeren se på mulighederne for at skærpe kravene til, hvordan kommunerne sikrer korrekt registrering, således at det f.eks. alene er beboere med tilknytning til en almen bolig, der er registreret på adressen, og at beboere bliver anmeldt adressen, hvis det påvises, at de bor der ulovligt.”

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet er foranlediget af en konkret sag fra Køge Kommune.

Som sagen er oplyst over for Økonomi- og Indenrigsministeriet, er der tale om en sag, som ifølge Køge Kommune omhandler fremleje af en lejlighed på betingelse af, at fremlejetager ikke må lade sig bopælsregistrere i lejligheden i CPR, samtidig med, at fremlejer fortsat er bopælsregistreret i lejligheden, selvom fremlejer ikke bor i lejligheden.

Den endelige bedømmelse af sagen sker i første instans ved kommunens afgørelse efter CPR-loven og i anden instans af Økonomi- og Indenrigsministeriet, såfremt kommunens afgørelse påklages til ministeriet. Jeg kan derfor ikke udtale mig nærmere om den konkrete sag.

Om de generelle regler om kommunernes pligt til at sikre korrekt bopælsregistrering i CPR og de redskaber, kommunerne har i den forbindelse, skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 783.

Jeg kan herudover oplyse, at der årligt registreres ca. 900.000 flytninger i CPR, som efter Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse i langt hovedparten af tilfældene er udtryk for reelle flytninger. Den nye adresse leveres umiddelbart herefter til både myndigheder og virksomheder til brug for deres sagsbehandling og administration.

Det er min opfattelse, at CPR-lovens §§ 10 og 11 giver kommunerne de nødvendige redskaber til at sikre, at en person bliver anmeldt en adresse, hvis det viser sig, at personen ikke bor der, og at reglerne sikrer den nødvendige partshøring af den person, hvis registrering kommunen overvejer at ændre uden dennes samtykke.

Jeg har i den forbindelse overvejet, om kravet om partshøring i visse tilfælde skulle kunne tilsidesættes, f.eks. hvis en borger oplyser over for kommunen, at en anden person uretmæssigt er blevet registreret på borgerens adresse og har skaffet sig ulovlig adgang til adressen bl.a. ved at benytte sig af en låsesmed.

Det er Økonomi- og Indenrigsministeriets opfattelse, at denne type kriminelle handlinger forekommer meget sjældent.

Kommunen er derfor nødt til at oplyse sagen tilstrækkeligt i overensstemmelse med CPR-lovens §§ 10 og 11.

Brancheforeningen Låsesmede Foreningen har i øvrigt oplyst over for Økonomi- og Indenrigsministeriet, at der i branchen meget sjældent opleves tilfælde, hvor personer ved hjælp af en låsesmed tilegner sig uretmæssig adgang til en bolig. I praksis skal den, som rekvirerer en låsesmed, forevise sundhedskort som dokumentation for lovlig adgang. Hvis sundhedskort ikke kan fremvises, vil låsesmeden stille en række kontrolspørgsmål, f.eks. om lejlighedens indretning, som efterfølgende efterprøves. I tvivlstilfælde kan låsesmeden tilkalde politiet.

Jeg skal også henlede opmærksomheden på – som oplyst i svar på spørgsmål 783 – at det er strafbart at afgive forkerte oplysninger om en flytning.

Det er endvidere min opfattelse, at såfremt kommunerne i forbindelse med enhver anmeldt flytning blev pålagt at skulle udsende en såkaldt logiværtserklæring, hvis der på adressen i forvejen var registreret andre personer, ville dette udgøre en unødigt omkostningsfuld administrativ byrde for kommunerne, som tillige rammer alle de borgere, som har anmeldt en reel flytning.

Jeg ser derfor ikke grund til at ændre reglerne om bopælsregistrering i CPR.

Med venlig hilsen

Simon Emil Ammitzbøll-Bille